

Усе бацькі павінны ўсвя-доміць, што, калі яны заці-каўлены ў развіцці і добрым выхаванні сваіх дзяцей, нельга забывацца аб рэлігійным выхаванні. Гэта такая ж сфера выхавання, як, напрыклад, інтэлектуальнае ці фізічнае выхаванне. Не можа быць так, што рэлігійнаму выхаванню часу прысвячаецца менш за ўсё, а асноўная ўвага надаецца, напрыклад, фізічнаму развіццю дзіцяці. Навука веры павінна асаблівым чынам прысутнічаць у жыцці дзіцяці і маладога чалавека. Як падае Кодэкс кананічнага права, “Бацькі перш, чым хто іншы, павінны словам і прыкладам выходзіць дзяцей у веры і практыцы хрысціянскага жыцця” (кан. 774, §2).

Ва ўсіх парафіях нашай дыяцэзіі пры парафіяльных супольнасцях праводзіцца катэхеза для дзяцей, моладзі і дарослых. У катэхізацыі прымаюць удзел святары, манаскія сёстры і свецкія асобы. Сёння, на маю думку, кожны жадаючы мае доступ да катэхезы, створаны ўсе ўмовы, каб дзеці і маладыя людзі пазнавалі Бога на занятках рэлігіі.

Калі казаць аб дзецях, яны павінны, перш за ўсё, быць добра падрыхтаванымі да першага прыняцця сакраментаў пакаяння і Эўхарыстыі, а пасля іх прыняцця “далей праз катэхетычную фармацыю больш падрабязна і глыбока навучацца” (кан 777, §3). † У рэлігійным выхаванні існуюць свае правілы, якіх трэба прытрымлівацца. Спецыяльна распрацаваныя планы і тэмы дазваляюць ужо малому дзіцяці пазнаваць асобныя праўды веры. Спачатку такое пазнанне будзе дастаткова павярхоўным і простым, але з кожным годам дзіця пазнае ўсё больш. План катэхезы распрацаваны да выпускнога класа ўключна, каб малады чалавек пазнаваў Бога, ведаў аб каштоўнасцях і мог справіцца з рознымі праблемамі і розным вопытам, якія сустрапаюцца ў яго жыцці.

Катэхізацыя асобы не заканчваецца пасля яе паўналецця: праз спецыяльныя катэхезы маладыя людзі рыхтуюцца да шлюбу. Для людзей рознага ўзросту ў Касцёле арганізуюцца спецыяльныя душпастарскія групы і праводзяцца катэхезы.

Вяртаючыся да тэмы дзяцей і моладзі, трэба адзначыць, што вельмі важна, калі бацькі супрацоўнічаюць з катэхетамі і клапацяцца аб рэлігійным выхаванні сваіх дзяцей, якое не павінна скончыцца катэхезай да першай Камуніі.

Распачынаючы навучальны і катэхетычны год, варта так запланаваць час (свой, сваіх дзяцей), каб у раскладзе прысутнічалі заняткі рэлігіі. Заняткі рэлігіі павінны быць для дзяцей не чымсьці прымусовым, а, як сказаў св. Тамаш Аквінскі, “адкрыццём глыбіні каталіцкай веры, якая ў першую чаргу з’яўляецца ласкай і невычарпальнай мудрасцю Бога, народжанай з Хрыстовага крыжа”.